Р Е Ш Е Н И Е
№ 42096

гр. София, 28.10.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **XII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,** в публично заседание на 16.10.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Антоанета Аргирова
ЧЛЕНОВЕ: Анастасия Хитова
Ася Тодорова

при участието на секретаря Милена Чунчева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **9578** по описа за **2026** година докладвано от съдия Анастасия Хитова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по касационна жалба на Х. А. А., подадена чрез адв. Н. А., срещу Решение № 2190/17.06.2026 г. по адм. дело № 1761/2026 г. по описа на Софийския районен съд /СРС/. В касационната жалба са изложени твърдения за недопустимост и неправилност на решението поради нарушение на материалния закон и необоснованост- касационни основания по чл. 209, т. 2 и т. 3 АПК. Иска се решението да бъде отменено и да бъде отменена издадената заповед за полицейско задържане. Претендират се разноски за две съдебни инстанции.

В съдебно заседание касаторката се представлява от адв. Н. А., която поддържа жалбата.

В съдебно заседание ответникът- 01 РУ СДВР, се представлява от юрк. И., който оспорва касационната жалба. Претендира разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение, че касационната жалба е неоснователна.

Административен съд София град, XII касационен състав, като взе предвид релевираните с жалбата касационни основания и служебно, на основание чл. 218, ал. 2 АПК, провери изцяло валидността, допустимостта и съответствието на оспореното решение с материалния закон, намира за установено следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211 АПК от надлежна страна с правен интерес от оспорването, поради което е допустима. Разгледана по същество, същата е

основателна.

С обжалваното решение е отхвърлена жалбата на Х. А. А. срещу Заповед с рег. 225зз-37/12.01.2026 г., издадена от Н. П. М.- командир на отделение в група „Охрана на обществения ред“ на сектор „Охранителна полиция“ при 01 РУ СДВР, с която на Х. А. А. е наложена принудителна административна мярка - „задържане за срок от 24 часа“, на основание чл. 72, ал. 1, т. 1 от Закона за Министерството на вътрешните работи /ЗМВР/ поради извършена кражба на хранителни продукти от магазин във връзка с чл. 194 НК.

За да отхвърли жалбата, първоинстанционният съд е приел, че заповедта е издадена от компетентен орган, при спазване на материалния закон и в съответствие с целта на закона.

Оспореното първоинстанционно решение е валидно, но недопустимо. Налице е касационно основание по чл. 209, т. 2 АПК.

Видно от Разпореждане за насрочване от 06.02.2026 г. /л. 9 от адм. дело № 1761/2026 г. на СРС/ и Протокол от ОСЗ от 25.03.2026 г. /л. 22 9 от адм. дело № 1761/2026 г. на СРС/ като страни са конституирани, призовани и взели участие оспорващата Х. А. А. и ответникът 01 РУ - СДВР.

Разпоредбата на чл. 72, ал. 1 ЗМВР регламентира правомощието на полицейските органи да задържат в специални помещения за срок от 24 часа лицата, по отношение на които са налице обстоятелствата по т. 1- т.8 с.з. По своя характер задържането под стража съставлява принудителна административна мярка, която има за цел да се предотврати възможността лицето да извърши престъпление или да се укрие. Съгласно чл. 74, ал. 1 и ал. 2 ЗМВР тя се прилага с мотивирана писмена заповед, която има характер на индивидуален административен акт. С оглед на това при съдебно оспорване на тази заповед са приложими разпоредбите на АПК, а за неуредените случаи ГПК предвид препращащата норма на чл. 144 АПК.

По арг. от чл. 153, ал. 1 АПК съдебното производство се провежда с участието на оспорващия и на органа, издал административния акт, които съдът е длъжен да конституира служебно (чл. 154, ал. 1 АПК). Законодателят е възложил на съда във всеки конкретен случай да установи кой е органът, издал акта, и да го конституира като ответник в производството.

В производството по чл. 145 и сл. АПК оспорващият търси защита срещу индивидуален административен акт, т. е. срещу едностранно властническо волеизявление на държавен орган, с което се засягат неговите права и интереси. Съгласно разпоредбата на чл. 72, ал. 1 от ЗМВР в правомощията на полицейските органи е да задържат лица за срок до 24 часа. Тяхното едностранно властническо волеизявление се обективира в писмена заповед, в която задължително се посочва името, длъжността и месторабота на полицейския орган, издал административния акт. Органът, компетентен да наложи тази принудителна административна мярка, е съответният полицейски орган, който писмено едностранно е разпоредил задържането. От това следва, че в производството по оспорване на заповеди по чл. 74 от ЗМВР страни са оспорващият и органът, издал оспорената заповед. В случая като ответник първоинстанционният съд е конституирал не полицейският орган, а съответното териториално звено, в което той осъществява законовите си правомощия.

Допуснато процесуално нарушение е съществено и след като в производството е участвала ненадлежна страна, постановеното решение е недопустимо. Това налага обезсилване на обжалваното решение и връщане на делото за ново разглеждане от друг състав на същия съд При новото разглеждане следва да се конституира като ответник полицейският орган, издал оспорената заповед: Н. П. М.- командир на отделение в група „Охрана на обществения ред“ на сектор „Охранителна полиция“ при 01 РУ СДВР.

На основание чл. 226, ал. 3 от АПК при новото разглеждане на делото съдът следва да се

произнесе и по въпроса за разноските пред касационната инстанция.
Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 3 АПК, Административен съд София град, XII касационен състав

Р Е Ш И:

ОБЕЗСИЛВА Решение № 2190/17.06.2026 г. по адм. дело № 1761/2026 г. по описа на Софийския районен съд.

ВРЪЩА делото за ново разглеждане от друг състав на същия съд.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.